

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 września 1990 r.

Nr 61

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 353 — z dnia 23 sierpnia 1990 r. w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą do celów domowych 849
- 354 — z dnia 23 sierpnia 1990 r. w sprawie rozszerzenia zakresu celów Funduszu Kościelnego 849

ROZPORZĄDZENIA:

- 355 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 17 sierpnia 1990 r. w sprawie wartościowania pracy 850
- 356 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego Sądu 851
- 357 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. w sprawie dozoru i kontroli celnej oraz poboru opłat 862
- 358 — Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą z dnia 22 sierpnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia kontyngentów na przywóz niektórych napojów alkoholowych 855
- 359 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 28 sierpnia 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu udzielania świadczeń w naturze emerytom, rencistom i członkom ich rodzin 856

353

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1990 r.

w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą do celów domowych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość ryczałtu z tytułu opłat za korzystanie z energii elektrycznej, gazowej i ciepłej do celów domowych, określonego w art. 18 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kombatantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269, z 1986 r. Nr 42,

poz. 202 oraz z 1987 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 33, poz. 180), podwyższa się od dnia 1 lipca 1990 r. do kwoty 25 000 zł miesięcznie.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1990 r. w sprawie podwyższenia ryczałtu dla kombatantów z tytułu opłat za energię elektryczną, gazową i ciepłą do celów domowych (Dz. U. Nr 9, poz. 53).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

354

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1990 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu celów Funduszu Kościelnego.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87 i Nr 10, poz. 111, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i z 1989 r. Nr 29, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Środki Funduszu Kościelnego przeznacza się, oprócz celów określonych w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadania gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego (Dz. U. Nr 9, poz. 87 i Nr 10, poz. 111, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i z 1989 r. Nr 29, poz. 154), na następujące cele:

- 1) wspomaganie kościelnej działalności oświatowo-wychowawczej i opiekuńczo-wychowawczej, a także inicjatyw związanych ze zwalczaniem patologii społecznych oraz współdziałania w tym zakresie organów administracji rządowej z Kościołem Katolickim w Rzeczypospolitej Polskiej oraz innymi kościołami i związkami wyznaniowymi,
 - 2) pokrywanie części wydatków Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na świadczenia z tytułu ubezpieczeń społecznych duchownych, zgodnie z art. 31 ust. 3 i 4 oraz art. 37 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz. U. Nr 29, poz. 156 i z 1990 r. Nr 36, poz. 206),
 - 3) konserwację i remonty obiektów sakralnych i kościelnych o wartości zabytkowej.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

355

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 17 sierpnia 1990 r.

w sprawie wartościowania pracy.

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 i Nr 41, poz. 327 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 22, Nr 35, poz. 192 i Nr 74, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala zasady wartościowania (kwalifikowania) pracy w uspołecznionych zakładach pracy.

2. W zakładach pracy sfery budżetowej podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości wartościowania pracy dokonuje się w odniesieniu do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni pracownicy cywilni.

§ 2. 1. Wartościowanie pracy polega na analizie i ocenie treści (wymogów) pracy według przyjętych kryteriów oraz — w odniesieniu do metod analityczno-punktowych — na ustaleniu dla tych kryteriów właściwej liczby punktów.

2. Wartościowanie pracy służy do budowy taryfikatorów pracy oraz kształtowania proporcji płac.

§ 3. 1. Wartościowania pracy dokonuje się według zasad określonych w rozporządzeniu przy zastosowaniu metody wiodącej, opublikowanej przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, lub innej metody porównywalnej z metodą wiodącą w zakresie podstawowych kryteriów, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3

2. W odniesieniu do stanowisk artystycznych i nauczycieli akademickich dopuszcza się możliwość stosowania sumarycznych metod wartościowania pracy.

3. Stosowanie metod sumarycznych dopuszcza się także w zakładach pracy:

- 1) będących w trakcie reorganizacji,
- 2) zatrudniających do 50 pracowników,
- 3) w organizacjach społecznych.

4. W przypadku zastosowania metod sumarycznych nie stosuje się przepisów § 4—6.

§ 4. Wycena punktowa stanowisk pracy, czynności i operacji stanowi podstawę zaszeregowania do odpowiedniej kategorii. Tabelę rozpiętości punktowych dla poszczególnych kategorii zaszeregowania dla metody wiodącej wartościowania pracy określa załącznik do rozporządzenia.

§ 5. 1. Stawki wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnych kategorii zaszeregowania ustala się jako sumę stawki wyjściowej, wspólnej dla wszystkich kategorii zaszeregowania, i iloczynu liczby punktów przyporządkowanych do danej kategorii oraz wartości jednego punktu.

2. Stawka wyjściowa, o której mowa w ust. 1, oraz wartość jednego punktu ustalane są stosownie do możliwości finansowych oraz założeń odnośnie do poziomu i wewnętrznej struktury płac, z tym że rozpiętość stawek między najniższą i najwyższą kategorią zaszeregowania nie powinna być mniejsza niż 1 : 3.

3. Wysokość stawek wynagrodzenia zasadniczego może być wyższa lub niższa od stawek ustalonych w myśl ust. 1, nie więcej jednak niż o 10%.

4. W przypadkach uzasadnionych względami finansowymi dopuszcza się możliwość budowy tabel stawek wynagrodzenia zasadniczego w odmienny sposób.

§ 6. Przepisów § 2 ust. 2, § 4, 5 i 6 nie stosuje się do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni nauczyciele objęci przepisami ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198 i Nr 36, poz. 206).

§ 7. W związku z art. 80 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) tracą moc: